

Lovisa Pihl

Känkkäränkkä

Olipa kerran pieni paha noita känkkäränkkä nimeltään. Hän asui suomen metsissä. Känkkäränkkällä ei ollu mikä tavallinen työ, hänen työ on pelottaa nukkumattia niin että lapset ei pysty nukkumaan. Känkkäränkkä rakastaa hänen työtään, mutta hän on aika yksinäinen. Ei kukaan tykkää hänestä, hän tekee vain huonoa juttua niin kuin pelottaa lapsia ja nukkumattia.

Känkkäränkkällä on sininen pörröpää, hän on ihanan suloinen, hän ei ole iso kokkonen, vaan metrin pitkä. Hän pärjää ihan hyvin ja ylettyy korkeisiin paikoin, koska hän osaa pomppia. Känkkäränkkällä ei ole korvia, mutta hän kuule sierainten kautta.

Joka päivä hän istuu hänen puumajassa kannon päällä ja puhuu hänen ainoan ystävänsä kanssa joka oli näätä nimeltään Pluppi. Känkkäränkkän työ alkaa kello kuusi. Silloin hän ja Pluppi menee lapsiperheiden luo ja tulee ruokapöytänsä, se mussuttaa rusinoita. Ja ruoan se saa lasten suussa pahalle maistumaan. Sitten hän menee kotiin ja syö illallista, rusinoita taas. Sen jälkeen Känkkäränkkä menee takasin ja häiritsee nukkumaan menoa lapsille. Päivän lopussa, illalla hän puhuu Pluppin kansa päivästä ja menee nukkuman. Nyt kerron salaisuus mikä ei kukaan tiedä, ei edes Pluppi. Känkkäränkkä itkee illalla sängyssä. Hänellä ei ole kavereita ja pitää aina olla yksin, hän kaipaa niin paljon kavereita. Mutta sitten hän nukahtaa kyyneliin.

Yksi erikoinen päivä jotain fantastista tapahtui. Känkkäränkkä meni ulos aamulla hakemaan postin. Hän oli saanut kutsun. Se oli kanin Töpö-Hännän juhla. Känkkäränkkä tuli niin iloiseksi että hän alkoi pomppia ylös ja alas. Hän juoksi sisälle ja aukaisi vaatekaappin. Otti hienoimmat vaatteet esille, musta paita ja valkoiset rikkinäiset housut.

Koko päivä meni ja Känkkäränkkä tuli enemmän stressaantunut joka tunti. Vihdoin kello löi kuusi ja oli aika lähtee juhliin. Tieteinkin Känkkäränkkällä oli hyvä lahja mukana, siis kotitekoista rusinasylyä. Hän pomppi polkua pitkin iloisella mielellä. Vihdoin hän tulee perille Töpö- Hännän juhlin. Siellä on jo paljon porukkaa. Oli pitkä pöytä keskellä tontilla katettuna valmiiksi, tarjolla oli teeta, kakkua, porkkanaa ja kaikenlaisia herkkuja. Kaikilla oli kivaa juhlassa, ja Känkkäränkkä sai paljon uusia kavereita. Eikä se enään häirinnyt lasten unia ja ruokailu. Ja kaiken takana onkin vain pieni paha noita.